Duânın gücü

Hilal Güneş: *“Ben salât-ı tefriciye duâsını 4444 defa okumaya niyetlendim. Bu duâyı her an her yerde okuyabilir miyiz? Yani abdestli ve başı örtülü olmak zorunlu mu? Çünkü her an okumak istiyorum. Yolda, okulda her yerde duâ yapabilir miyiz? Buna ihtiyacımız var.”

Mü’min ne karamsardır, ne kötümserdir, ne bedbahttır, ne bedbîn! Ve ne de mü’min, olaylara siyah gözlükle bakar.

Zira “Bana dua edin, size cevap vereyim”1 diyen Rabb-i Rahîm’ini, mü’min, her an yanında hisseder. Her an, her yerde duâ yapar. Rabbine her an, her yerde, her şekilde sığınır. Duâ yaparken abdestli olmak ve başı örtülü olmak şüphesiz tercih sebebidir. Çünkü abdest ve başörtüsü dinin önemsediği vazgeçilmez salihâttandır. Fakat abdestli olmayan veya başı örtülü olmayan duâ yapamaz diye bir şey yoktur. Duâ yapmak isteyen kul ile Allah arasına hiç kimse giremez. Kul duâsını bulunduğu hal içinde yapar. Bulunduğu hâl, dinin emirleriyle örtüşmüyor ve bunu üzerinden defetmek için de gücü kudreti yetişmiyor ise, salât-ı terficiye okumakla bu tür dinî sıkıntılardan kurtulmayı da kasteder. Nitekim salât-ı terficiye duâsı her türlü sıkıntıyı aşmakla ilgili olarak Peygamber Efendimiz’in (asm) şefaatini isteyen bir duâdır.

Unutmamak gerekir ki, mü’min her ne hal üzere bulunursa bulunsun; güçlüdür, kuvvetlidir, iyimserdir, ümitvârdır.

Mü’min güçlüdür. Ama bu gücünü asayişi ihlâlde kullanmaz, sokağa dökülüp taşkınlık yaparak göstermez.

Zira mü’min zorda kaldığında ıztırar dilini kullanarak, “Kat’î bir iltica ile duâ eder. Bir Hamî-i Meçhul’üne iltica eder. Belki Rabb-i Rahîm’ine teveccüh eder.”2 “Bu nev’î duâ, bir mâni olmazsa daima makbul” olduğundan, mü’min ıztırar halindeyken, elinde “makbul duâ” gibi bir güç ve kuvvetin bulunduğunun farkındadır.

Iztırar hâli her zaman meydana gelmeyebilir. Ama bir meydana geldi mi; mü’min,

duâ için ellerini bir kaldırdı mı, daha ellerini indirmeden rahmet taneciklerinin bardaktan boşanırcasına döküldüğü ve yeryüzünü eşsiz bir bahara çevirdiği az görülmemiştir.

İşte mü'minin gücü; bütün meşrû sebeplere müracaat ettikten sonra hâlâ ıztırar hali devam ediyorsa elindeki tek gücü budur!

Mü'min ıztırar halindeyken telâşa, korkuya, paniğe yer vermez; şoka girmez. Hamî-i Meçhul'üne, Rabb-i Rahimine "duâ" ile iltica etmesi gerektiğini bilir, ellerini kaldırır, gönlünü açar, dilinin bağını çözer. Mü'minin en büyük gücü budur.

Mü'min iyimserdir. Zira her an kendisini Hamî-i Meçhûlü'nün müşfik kudretinde hisseder. Iztırar hali ile fazla rencide olursa sabır, tevekkül ve duâ ile Hamî-i Meçhulü'ne iltica eder. Ve bu iltica ile "Ve beşşiri's-sâbirîn" (=Sabredenlere müjdele)3; "Ve beşşiri'l-mü'minîn" (=İman edenlere müjdele)4 âyetleri ile müjdelenir. Allah'ın rızasına ulaşır.

Mü'min ümitvârdır; musibeti günahların kefareti, mükâfatın mukaddimesi olarak görür. Musibetten ders alır. Iztırar halini gelecek baharın sancısı, Cennet-âsâ günlerin müjdecisi unvanıyla gözyaşına çevirir. Dilinden ve gönlünden duâyı bir an bırakmaz.

Mü'min ehl-i imanı kendisine kardeş bildiği için duâlarında ortak eder. Her mü'min diğer mü'minleri duâlarında zikrettiğinde bizahri'l-gayb olduğu için, yani gıyaben ona duâ ettiği için makbul duânın bir şartı daha vücuda gelmiş olur.5

Kabul edilebilir şartlarla arş-ı âlâya yükselen duâ ve gözyaşlarına o yüksek makamın vereceği cevap, O'nun hikmetine, izzetine ve maslahatına bırakılmalıdır.

Mü'min dine gelen musibeti asıl ve muzır musibet olarak algılar. Ve "musibet-i dîniyeden her vakit dergâh-ı ilâhiyeye iltica edip feryad eder."6

Dergâh-ı İlâhiyeye ilticâ ederken Kur'ân'ı şefaatçi yapar ve Cevşenü'l-Kebîr'in diliyle şöyle niyazda bulunur: "Yâ iddetî ınde şiddetî, yâ recâî ınde musîbetî, yâ munîsî ınde vahşetî, yâ sâhibî ınde gurbetî... Ya melceî ınde ıztırârî" (Ey sıkıntım anında arkadaşım, ey musibetim anında ümidim, ey yalnızlığım anında dostum, ey gurbetliğim anında sahibim, ey nimetlendiğim anda velim, ey kederim anında ferahlatıcım, ey ihtiyacım ânında yardımıma koşan, ey zor durumumda sığınağım, ey korkum anında yardımcım, ey şaşkınlığım anında yol göstericim!"

Mü'min, duâsına kabul şartlarından birisi olan farz namazından sonra devam eder.

Iztırar halinde tesbihatı içerisinde zikrederken şerlerin def'ini ister. Hamî-i Meçhûlü'ne iltica eder. İltica duâsını sabah akşam dilinden eksik etmez.

Evet, beş vakit namazdan sonra tesbihatımızı yapalım, salat-ı terficiye duâsını kendimiz için ve Müslümanlar için okuyalım. Iztırarımızı ve ihtiyacımızı dile getirmiş ve dinî ve dünyevî musibetlerden Hamî-i Meçhulü'müze sığınmış oluruz.

Şu an, ehl-i imanın duâsına muhtaç ne kadar ehl-i iman var. Allah'ım! Kur'ân hakkı için duâlarımızı kabul buyur. Âmin.

Dipnotlar:
1- Mü'min Sûresi, 40/60;
2- Sözler, s. 287;
3- Bakara Sûresi, 2/155;
4- Ahzâb Sûresi, 47;
5- Mektûbât, s. 270;
6- Lem'alar, s. 18